

Sygn. akt II CSK 786/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przy uczestnictwie V.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 19 maja 2014 r., sygn. akt VII Ca 672/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik postępowania we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 19 maja 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ogranicza się jednak jedynie do wykazania, że w sprawie zachodzi przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa i budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Skarżący oparł swoją argumentację co do istnienia istotnego zagadnienia prawnego o konieczność wyjaśnienia, czy przed 3 sierpnia 2008 r. właściciel nieruchomości, na której posadowione było urządzenie przesyłowe, nie mógł dochodzić swoich praw na drodze postępowania sądowego, co w jego ocenie uzasadnia istnienie siły wyższej w rozumieniu art. 121 k.c. i zawieszenie biegu przedawnienia. W ocenie skarżącego, do momentu wejścia w życie przepisów regulujących służebność przesyłu, istniał stan siły wyższej, albowiem nie było możliwości zgłoszenia - przed 3 sierpnia 2008 r. - powództwa o wydanie nieruchomości. Odnosząc się do tak sformułowanego stanowiska,

należy wskazać, że brak jest argumentów jurydycznych na poparcie postawionej przez skarżącego tezy. Właściciel gruntu, na którym wzniesiono budynek lub inne urządzenie, mógł bowiem realizować przysługujące mu roszczenia przeciwko każdemu podmiotowi, który naruszał jego prawa. Kwestia ta została szczegółowo wyjaśniona w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014 r., III CZP 45/14 (OSNC 2015, nr 5, poz. 54).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).